

Magna Gratia

CĂLĂUZIREA DIVINĂ

B. A. RAMSBOTTOM

CĂLĂUZIREA DIVINĂ

B.A. Ramsbottom

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Tradus și publicat cu permisiunea Gospel Standard Trust. Gospel Standard Trust publică Seria Standard cu aprobarea sa de principiu și cu dorința de a oferi călăuzire. Cu toate acestea, autorilor li s-a permis să aibă un grad de libertate rezonabilă, astfel încât Gospel Standard Trust nu susține în mod necesar orice detaliu al publicațiilor sale.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaluri, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet:

<http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Călăuzirea DIVINĂ

*„El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept.
El învață pe cei smeriți calea Sa”
Psalmul 25:9*

B.A. Ramsbottom

Cuprins

Capitolul 1. Problema	7
Capitolul 2. Promisiunea lui Dumnezeu	9
Capitolul 3. Capcane și greșeli	15
Capitolul 4. Cum aș putea afla voia Domnului?	25
Capitolul 5. Concluzie	37
Note bibliografice	41

1

PROBLEMA

Cât de adesea trecem prin perioade în viețile noastre când nu știm ce să facem! Trebuie să luăm o decizie; trebuie să facem o alegere.

Nu este întotdeauna ușor să știm ce este bine de făcut. Să zicem că un băiat i-a scris unei fete, cerându-i să se întâlnească. Ea se simte fericită, îi place, dar ar vrea să știe dacă aceasta este voia lui Dumnezeu pentru ea.

Sau să zicem că avem de-a face cu un băiat, care își caută un loc de muncă. Poate că are la dispoziție două locuri diferite de muncă, și ambele îi sunt oferite. Pe care să îl ia? Cum poate ști ce să facă? Vrea să fie sigur cu privire la alegerea lui.

Nu este întotdeauna ușor să discernem voia lui Dumnezeu pentru noi – fie în lucruri mari, fie în lucruri mărunte. Apoi, sunt momente în viețile noastre când totul pare atât de clar, și altele, când nimic nu pare să fie clar.

Dacă există o poruncă clară sau o interdicție clară, acestea sunt lucruri pe care ar trebui să le știm. De exemplu, dacă un băiat necredincios îi cere unei fete să se întâlnească împreună, ea știe imediat (sau ar trebui să știe) că răspunsul nu poate fi „Da”. Dumnezeu a spus clar: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși” (2 Corintheni 6:14). Sau dacă unul din locurile de muncă oferite tânărului nostru implică să lucreze Duminica, și acest lucru nu este necesar, băiatul știe (sau ar trebui să știe) că el nu poate spune „Da” acelei oferte. Dumnezeu a spus clar: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești” (Exod 20:8).

Dar mai există și acele lucruri unde nici una, nici cealaltă dintre cele două căi nu este în mod specific corectă sau greșită, sau în care nu pare să fie implicat vreun principiu moral. Nu există nici o poruncă și nici o interdicție clară în legătură cu acel lucru. Poate că problema este foarte importantă. Atât de multe lucruri țin de ea. Și poate că nu suportă amânare, ci e nevoie de un răspuns cât de repede.

Ce să fac?

2

PROMISIUNEA LUI DUMNEZEU

Dumnezeu a promis că va călăuzi poporul Lui. El a promis că îi va îndrepta pe calea dreaptă în toate incertitudinile vieților lor.

Este vital ca noi să înțelegem acest lucru. Dumnezeu are un plan pentru viețile tuturor copiilor Lui, și nu este voia Lui ca ei să meargă pe ce cale vor. Mai mult ca sigur că nu este voia Lui ca deciziile lor să fie ghidate de lucruri precum: „Câți bani o să câștig din aceasta?” sau „Voi fi fericit cu adevărat?”

În Vechiul Testament, Dumnezeu și-a călăuzit în mod clar poporul. În pustie, copiii lui Israel au fost călăuziți de stâlpul de nor și de cel de foc (Exod 13:21). În timpul zilei, ei aveau înaintea ochilor lor un nor întunecat pe cer. În timpul nopții, ei vedeau același nor, doar că de data aceasta avea culoarea focului și strălucea. Dacă norul se mișca, și ei trebuiau să se miște. Dacă norul nu se mișca, și ei trebuiau să rămână în locul unde se aflau. Dacă norul rămânea nemișcat vreme de mai multe luni sau chiar un an, ei nu trebuiau să plece de acolo. Dar dacă doar își așezaseră tabăra în pustie cu o zi înainte, și acum vedeau norul deplasându-se din nou, ei trebuiau să își facă imediat bagajele și să îl urmeze.

În timpul celor 40 de ani petrecuți în pustie, poporul lui Dumnezeu nu a avut voie să facă ce voia el. Ei erau poporul lui Dumnezeu – un popor ales, răscumpărat. Orice decizie, să se deplaseze sau să rămână pe loc, a fost luată de Dumnezeu, nu de ei. Lor li s-a cerut să fie complet dependenți de El.

Ar trebui să credem noi că Dumnezeu Și-a călăuzit poporul în vremea Vechiului Testament atât de clar, iar acum l-a lăsat să ia ce decizii vrea?

De asemenea, citim despre Urim și Tumim (Exod 28:30; Numeri 27:21; 1 Samuel 28:6), și ne este clar că, atunci când un israelit avea îndoieli cu privire la ce anume

să facă, putea apela la Urim și Tumim pentru a primi un răspuns. Astfel, îl descoperim pe David apelând la Urim și Tumim, și primind un răspuns. (Un lucru serios este și că vedem situația opusă, când Saul este respins de Dumnezeu, el apelează la Urim și Tumim, dar Dumnezeu nu i-a dat nici un răspuns.)

Ce erau Urim și Tumim? Acesta este un subiect interesant, și asupra lui planează un fel de obscuritate. Cuvintele, în ele însele, au sensul de “lumină și perfecțiune”. Urim și Tumim erau strâns legate de pieptarul marelui preot, fie că făceau parte din el, fie că erau atașate acestuia. Dacă se punea o întrebare, se dădea un răspuns. Cum? — nu ni se spune. Unii au opinat că Dumnezeu vorbea cu o voce audibilă din cer. Alții au crezut că Dumnezeu controla în așa fel gândurile marelui preot, încât el dădea răspunsul corect fără greșală. Totuși, alții au spus că literele de pe pieptarul marelui preot se încetșau, oferind un răspuns. Dar noi nu știm cum funcționa. Tot ceea ce știm este că Dumnezeu a promis să ofere călăuzirea prin Urim și Tumim.

Dar din nou, întrebarea este, „Ar trebui să credem noi că Dumnezeu Și-a călăuzit poporul în vremea Vechiului Testament atât de clar, iar acum l-a lăsat să ia ce decizii vrea?”

Este foarte interesant faptul că unul din cele mai lungi capitole din Biblie este dedicat subiectului călăuzirii divine. Acesta este Geneza 24 (67 versete). Acest capitol ne prezintă felul cum slujitorul lui Avraam a mers să caute o soție pentru stăpânul lui, Isaac, ne prezintă felul cum el s-a rugat în drumul lui și felul cum a fost călăuzit în mod clar. Și în Scriptură ne sunt prezentate mai multe versete cu privire la călăuzirea pe care Dumnezeu a dat-o în privința alegerii unei soții pentru Isaac decât sunt cele care relatează crearea lumii!

Chiar la începutul Noului Testament, îi descoperim pe acei înțelepți fiind călăuziți de o stea. Văzând o stea frumoasă pe cer, ei au primit descoperirea cu privire la scopul ei, și au urmat steaua, fiind călăuziți către locul „unde era Pruncul” (Matei 2:9).

Dumnezeu nu Își mai călăuzește poporul astăzi printr-un stâlp de nor sau de foc, nici prin Urim și Tumim, sau printr-o stea; dar El a promis să îi călăuzească prin Cuvântul Lui și prin Duhul Sfânt.

EXEMPLE ALE PROMISIUNII LUI DUMNEZEU DE A CĂLĂUZI PE POPORUL LUI

„El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa” (Psalmii 25:9).

„Eu-zice Domnul-te voi învăța, și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmați, te voi sfătui, și voi avea privirea îndreptată asupra ta” (Psalmii 32:8).

„Domnul te va călăuzi neîncetat” (Isaia 58:11).

„Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, îi voi povățui pe cărări neștiute de ei; voi preface întunericul în lumină, înaintea lor, și locurile strâmbe în locuri netede: iată ce voi face, și nu-i voi părăsi” (Isaia 42:16).

„Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el! Când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga” (Isaia 30:21).

„El Își va paște turma ca un Păstor, va lua mieii în brațe, îi va duce la sânul Lui, și va călăuzi blând oile care alăptează,” adică pe aceia cu o povară interioară (Isaia 40:11).

„Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările” (Proverbe 3:6).

„Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea” (Psalmii 119:105).

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul” (Ioan 16:13).

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu” (Romani 8:14).

EXEMPLE DE RUGĂCIUNI PENTRU CĂLĂUZIRE

„Arată-mi, Doamne, căile Tale, și învață-mă cărările Tale” (Psalmii 25:4).

„Povățuiește-mă în adevărul Tău, și învață-mă; căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele, Tu ești totdeauna nădejdea mea!” (Psalmii 25:5).

„Învață-mă, Doamne, calea Ta, și povățuiește-mă pe cărarea cea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei” (Psalmii 27:11).

„Fă-mă să aud dis-de-dimineată bunătatea Ta, căci mă încred în Tine. Arată-mi calea pe care trebuie să umblu, căci la Tine îmi înalț sufletul” (Psalmii 143:8).

„Nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine” (2 Cronici 20:12).

3

CAPCANE ȘI GREȘELI

Chiar dacă Dumnezeu a promis într-un mod atât de blând că Își va călăuzi poporul, multora dintre ei (cel puțin în anumite momente din viețile lor) li se pare dificil să discearnă voia lui Dumnezeu. Fără îndoială că aceasta se datorează întunecimii și orbirii din mințile noastre. De asemenea, uneori noi suntem și vrednici de condamnare: „Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul” (Psalmii 66:18) Fără îndoială că sunt și perioade când credința noastră trebuie să fie pusă la încercare.

Cu toate acestea, este o realitate că o persoană poate ca, la un anumit moment dat să discearnă clar voia lui Dumnezeu, iar în altă situație totul să i se pară întunecat; de asemenea, se poate ca o persoană să se bucure, spiritual vorbind, de binecuvântarea lui Dumnezeu în suflul ei, și totuși să nu simtă că îi este clară voia lui Dumnezeu în ce privește anumite decizii pe care trebuie să le ia.

Este necesar acum să avertizez asupra capcanelor în care unii au căzut în această privință.

1. SĂ DESCHIZI BIBLIA ȘI SĂ CREZI CĂ PRIMUL CUVÂNT ASUPRA CĂRU IA ÎȚI ARUNCI PRIVIREA REPREZINTĂ CĂLĂUZIREA PENTRU TINE

Trebuie să fim foarte atenți, căci Dumnezeu este suveran și uneori El decide să ne ghideze în acest fel. Dar niciodată nu a fost intenția lui Dumnezeu ca sfântul Său Cuvânt să fie tratat astfel. (Unii dintre noi ne putem aminti de „cutiile cu promisiuni” – conținând bucăți mici de hârtie plăcut aranjate într-o cutie frumoasă, fiecare cu un pasaj scris; și o pereche de pensete care să te ajute să extragi o promisiune!)

Dar multe persoane, altfel serioase, caută călăuzirea în acest mod. După multă rugăciune insistentă pentru călăuzire, ei iau Biblia, o deschid la întâmplare, și, fără să

se uite, își pun degetul pe un loc de pe pagină. Dar Dumnezeu nu a dat nici o autoritate în favoarea acestei practici; păgânii din vremurile antice își foloseau cărțile lor sacre în acest fel.

Există chiar o istorioară despre cineva care, folosind această metodă, a deschis la următorul verset: „Juda s-a dus de s-a spânzurat”. Simțind cumva că nu aceasta este ceea ce ar fi trebuit să facă, persoana aceea a încercat încă o dată, însă de data aceasta s-a întâlnit cu următorul verset: „Du-te de fă și tu la fel”. (Am auzit și varianta în care la a treia încercare, versetul peste care persoana aceea a dat a fost: „Ce-ai să faci, fă repede.”) Evident că *nu* aceasta este calea pentru a deosebi voia lui Dumnezeu!

2. SĂ ACȚIONEZI PE BAZA UNEI IMPRESII MOMENTANE PRIVITOARE LA UN PASAJ CARE ÎȚI VINE ÎN MINTE

Din nou, trebuie să fim atenți, căci Dumnezeu vorbește prin Cuvântul Lui în inimile copiilor Lui. Și cât de mulți au fost recunoscători pentru aceasta, nu doar atunci când au căutat călăuzire, dar și când anumite promisiuni dulci le-au mângâiat inima la vreme de necaz!

Dar cât de atenți trebuie să fim! De exemplu, dacă ne rugăm pentru ceva anume (în special dacă este un lucru care ne place în mod deosebit să îl facem), nu este deloc imposibil ca un verset ca acesta, „Iată calea, mergeți pe ea,” să ne vină imediat în minte.

Spun cu toată seriozitatea că atât de adesea au existat persoane care au vorbit ca și cum ar fi avut un cuvânt clar din partea Domnului de a face ceva anume, pentru ca apoi să constate că acel cuvânt venit pe moment să nu fi fost niciodată de la Dumnezeu. *Avem nevoie de har ca să discernem dacă un cuvânt este de la Dumnezeu sau dacă este doar produsul imaginației noastre, ori chiar de la Satana.*

Un băiat se ruga cândva în legătură cu prietenia lui cu o fată, numită Mary – și în profunzimea inimii lui s-a întrebat dacă nu cumva greșea. Dar dintr-o dată și pe neașteptate i-a venit în minte versetul acesta: „nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta”. În mila Domnului, el și-a dat seama imediat că acel cuvânt nu ar fi venit niciodată de la Dumnezeu.

De asemenea, mulți alții au acționat în baza versetului, „Du-te și fă tot ce ai în inimă, căci Domnul este cu tine”, uitând că atunci când a fost rostit acel verset în Scriptură (de către Natan în 2 Samuel 7:3), acolo a fost o greșală, și că el a trebuit să se întoarcă la David și să îi spună să nu facă tot ce are pe inimă!

3. SĂ ACȚIONEZI ÎN BAZA UNEI IMPRESII MOMENTANE, DAR FĂRĂ SUPTOR DIN SCRIPTURĂ

Aceasta este chiar mai periculoasă decât cea anterioară. „Doamne, eliberează-mă de exerciții false”, s-a rugat un bătrân predicator.

Ca oameni, avem impresii de moment, uneori foarte puternice; uneori acestea sunt corecte, dar adesea ele sunt greșite. Și cât de mulți oameni evlavioși n-au avut impresia că ei trebuie să predice, pentru ca apoi să trăiască și să constate cât de greșiți au fost!

„Atenție la impresii!” spunea J. K. Popham.

Visele se potrivesc acestui fel de capcane. Dar cum stau lucrurile cu visele? Este clar în Scriptură că Dumnezeu a călăuzit poporul Lui prin vise. Cu toate acestea, pare la fel de clar că acest lucru s-a petrecut în situații speciale (de ex. în situația lui Iosif, soțul Mariei, sau a Apostolului Pavel, în perioade de criză), și că nu acesta este standardul pentru zilele noastre.

Există relatări de călăuziri remarcabile prin intermediul viselor (mă gândesc la viața lui Alfred Dye, prezentată în cartea *Sovereign Grace O'er Sin Abounding*) – dar trebuie să fim foarte, foarte atenți. „Visurile se nasc din mulțimea grijilor” (Eclesiastul 5:3).

4. SĂ ACȚIONEZI PE BAZA LIBERTĂȚII PE CARE SIMȚI CĂ O AI SAU NU ÎN RUGĂCIUNE

Unele persoane evlavioase au judecat anumite situații conform cu gradul de libertate pe care ele au simțit că îl au când au adus acele lucruri înaintea Domnului. La fel, acest lucru este periculos.

Dacă suntem cu adevărat binecuvântați cu libertate în rugăciune, atunci acesta este un semn bun că Dumnezeu va răspunde. Dar noi nu suntem buni judecători nici cu privire la noi și simțămintele noastre. „Inima este nespus de înșelătoare”. Libertatea carnală poate adesea să fie confundată cu libertatea în har. Și dacă există un lucru pe care vrem cu tot dinadinsul să îl facem, și pe care îl avem pe inimă, nu ar fi de mirare să și simțim, într-un fel sau altul, o mare libertate în a ne ruga pentru acel lucru.

5. SĂ TRAGI LA SORTI

Astăzi auzim rar de acest lucru, dar în trecut această metodă era destul de obișnuită. Problema în cauză nu era tratată cu ușurătate, ci tragerea sortilor avea loc numai după rugăciune serioasă și probabil chiar și după post. Astfel, pentru situația respectivă, se făcea apel la tragerea la sorti din Scriptură, și se pretindea că de acolo vine autoritatea pentru practicarea ei.

Dar Dumnezeu nu a dat nici o poruncă în acest sens. Este adevărat că în Biblie există anumite situații când s-a tras la sorți, dar aceste ocazii de o seriozitate specială (de ex. pentru alegerea țapului pentru ziua ispășirii; alegerea apostolului care să ia locul lui Iuda Iscarioteanul).

Nu avem nici o justificare pentru această practică atunci când căutăm să știm voia lui Dumnezeu.

Probabil că cea mai cunoscută persoană care a practicat trasul la sorți ca să discearnă voia lui Dumnezeu a fost John Wesley. El avea chiar un aparat pe care îl ținea cu el și pe care îl folosea în acest scop. Dar în ce situații triste l-a condus această practică! Când George Whitefield a apărut într-un mod nobil doctrinele harului, și în special doctrina alegerii suverane, John Wesley a tras la sorți ca să vadă dacă era cazul să își folosească stiloul ca să se opună lui Whitefield. Iar sorțul a căzut pe „Da.”¹

6. SĂ ALEGI LUCRUL CARE ÎȚI PLACE MAI PUȚIN

În urmă cu câțiva ani exista o opinie populară care suna cam așa: dacă trebuie să faci o alegere importantă între două lucruri, întotdeauna să alegi pe acela care îți place cel mai puțin, acela care este cel mai dureros pentru firea omenească.

Această idee a fost foarte populară pentru o vreme. Dar ea comportă erori grave. Este adevărat că Dumnezeu călăuzește pe ai Lui adesea pe căi care sunt dureroase; este adevărat că El le schimbă tânjirile și dorințele și îi conduce pe o cale pe care firea pământească o urăște. Dar este foarte periculos pentru noi să facem alegeri pe acest fundament.

Dați-mi voie să vă spun ceva personal aici. Când am venit prima dată să predic aici în Bedfordshire, m-am confruntat cu această învățătură și mi s-a cerut opinia cu privire la ea. Răspunsul meu a fost că nu o pot accepta. De ce? – dintr-un motiv simplu. Dacă unui tânăr i se oferă două locuri de muncă, este corect să spună „Da” aceluia fără perspective și care implică un program și un mediu de lucru neplăcute? Și să spună „Nu” aceluia pentru care este pregătit? Iată care ar fi rezultatul alegerii celei mai dureroase căi – evident, o alegere neînțeleaptă.

7. SĂ CERI CA LÂNA SĂ SE FACĂ UDĂ SAU USCATĂ

Există justificare biblică pentru aceasta, dar, o, cât de atenți trebuie să fim! Lui Ghedeon i s-a dat credință pentru a face o astfel de cerere, iar Dumnezeu a onorat-o. Iar autorul își amintește personal simțindu-se călăuzit

clar într-o anumite ocazie să ceară ca lâna să fie udă sau uscată, și cerința i-a fost onorată de Dumnezeu în acest fel. Dar cât de multă precauție este necesară!

Vă amintiți că Ghedeon, într-o vreme de mare nevoie, a cerut un semn că Dumnezeu va fi cu el. El s-a rugat ca o bucată de lână pe care a pus-o afară să fie udă de la rouă în dimineața următoare, dar solul de lângă ea să fie uscat, apoi în ziua următoare să fie invers: solul să fie umed, dar de data asta lâna să fie uscată. Și Dumnezeu a onorat credința lui (Judecători 6:39).

Uneori oamenii cer un semn. „Dacă se va întâmpla asta sau asta, voi ști că este corect”. De exemplu, „Dacă am dreptate, să se oprească ploaia imediat”. Periculos teren!

Ați observat că slujitorul lui Avraam a cerut un semn special în Geneza 24? Dar ce anume a cerut el? Dacă fata căreia îi vorbea urma să îl primească cu bunăvoință, să îi ofere apă să bea, lui și cămilelor lui, atunci ea era soția hotărâtă pentru Isaac. Dar ceea ce el a cerut nu a fost un semn stupid. Dacă avea să se împlinescă rugăciunea lui, acea fată avea să fie una muncitoare, una care își slujește bine părinții, și care este bună și amabilă.

Care ar fi echivalentul unei astfel de rugăciuni cu privire la o fată astăzi? Sigur nu va fi o rugăciune neînțeleaptă ca, „Dacă poartă îmbrăcăminte de culoare albastră,

atunci ea este aceea”, ci mai degrabă, „Dacă îi vorbesc despre lucrurile lui Dumnezeu, și ea îmi răspunde binevoitor, atunci acesta este un semn că pot continua să caut să fiu prieten cu ea”.

Atenție la capcane!

4

CUM AȘ PUTEA AFLA VOIA DOMNULUI?

După ce am dat câteva avertizări, trebuie să ne punem acum această vitală întrebare: Cum aș putea ști care este voia lui Dumnezeu?

Înainte de toate, indiferent care este cauza, trebuie să mă rog, să Îi cer lui Dumnezeu să mă învețe calea. Să mă ferească de a merge pe propria mea cale, să mă călăuzească corect.

În Scriptură sunt unele din cele mai frumoase rugăciuni, în care copii ai lui Dumnezeu au cerut Domnului să îi călăuzească. Noi trebuie să ne rugăm pentru a fi călăuziți pe căile pe care mergem, să ne rugăm mereu, căutând

călăuzirea lui Dumnezeu la fel ca și slujitorul lui Avraam din Geneza 24. „Fiind pe cale, Domnul m-a îndreptat...” (Geneza 24:27, trad. lit. KJV).

În urmă cu câțiva ani, într-o noapte foarte întunecată, un căpitan de vas își dirija ambarcațiunea către port. Se știa bine că intrarea în acest port era foarte periculoasă, în special datorită unor roci ascunse sub apă. Cunoscând lucrul acesta, unul din pasageri s-a urcat pe punte și i-a pus căpitanului o întrebare simplă: „Cum reușești mereu să duci vaporul în siguranță în port?”

Răspunsul căpitanului a fost la fel de simplu. „Vezi acele luminițe roșii?” a spus el. „Trebuie să mânuiesc poziția vaporului până când toate cele trei lumini sunt în linie. Apoi pot să îndrept vaporul înainte. Dar nu pot avansa până când luminile sunt aliniat! Dacă aș încerca asta, ar fi un dezastru.”

Iată o lecție pentru noi în aceasta. Dumnezeu ne-a dat 3 lumini roșii. Și trebuie să așteptăm răspunsul de la Dumnezeu până când cele 3 lumini se aliniază. Atunci, și numai atunci, putem merge înainte în siguranță.

Cele trei luminițe sunt acestea: *Cuvântul lui Dumnezeu, Exercițiul personal înaintea lui Dumnezeu, și Proviđența lui Dumnezeu.*

A. CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

„Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea” (Psalmii 119:105). Ce ne învață aceasta? Ce ne spune cu privire la lucrul care ne preocupă?

Dacă un lucru anume este poruncit în mod clar, atunci nu este nevoie să mai cerem călăuzire. La fel și când un lucru anume este interzis în mod ferm, situație în care nu mai trebuie să întrebăm pe Dumnezeu dacă avem permisiunea să îl facem sau nu.

În tinerețe, J. C. Philpot (1802-1869) a fost predicator în Biserica Anglicană. După o vreme, el a devenit convins că, în poziția pe care o avea, era împins să facă lucruri care erau interzise în Scriptură. Trebuia să înmormânteze oameni pentru care el nu avea nici o speranță, și totuși trebuia să spună la înmormântare expresia „în nădejdea sigură și fermă a unei învieri glorioase”. Dădea Cina Domnului și spunea, „Sângele lui Hristos, care a curs pentru tine”, însă știa că unii dintre cei care participau erau niște necredincioși pe față, și pe unul chiar îl suspecta de crimă.

Așa că a început să se roage. Rugăciunea lui era ca Dumnezeu să îi arate ce trebuia să facă. Dar deși el se ruga, Dumnezeu nu îi vorbea.

După mai multe rugăciuni pentru călăuzire, a simțit ca și cum Dumnezeu i-ar fi spus, „Cuvântul Meu este foarte clar. El îți spune ce ai de făcut. Nu vei primi lumină mai mult decât atât”.

Pe măsură ce un tânăr sau o tânără crește în cunoașterea adevărului, ei vor conștientiza, în atât de multe ocazii și în atât de multe situații, că Dumnezeu a vorbit deja prin Cuvântul Lui cu privire la acele situații.

Dar iată cum se aplică regula celor „trei luminițe”. Există unele aspecte pentru care nu există o învățătură definitivă în Scriptură, și altele care nu sunt nici corecte, nici greșite în ele însele – cum ar fi, să zicem, alegerea între două locuri de muncă, sau ce casă anume să cumperi, sau dacă să îți continui studiile sau nu, dacă să studiezi în continuare la universitate sau să îți începi lucrul la un loc de muncă.

Apoi roagă-te ca voia lui Dumnezeu să îți fie adusă în conștiința ta într-un mod special prin Cuvântul Lui – atunci când citești Biblia în taină și când asculți Cuvântul predicat. Dumnezeu vorbește atunci când Cuvântul Lui este predicat.

Uneori este înțelept să încerci să te gândești la toate argumentele în favoarea acelei decizii și în același timp la toate argumentele împotriva acelei decizii. Dar ele

pot fi egale ca număr. Roagă-te și cere harul de a primi lumină din Cuvântul lui Dumnezeu. După o vreme, vei descoperi că Dumnezeu, vorbind prin Cuvântul Lui, va anula unul după altul o parte din argumentele dintr-o categorie și le va confirma pe cele din cealaltă categorie.

Este o experiență foarte folositoare și care aduce smerenie să aștepti în acest fel răspunsul lui Dumnezeu, și să vezi lumina și puterea Cuvântului lui Dumnezeu îndepărtând argumentele pentru o anumită acțiune și confirmând argumentele în favoarea acțiunii opuse. Dar ține minte că uneori răspunsul poate fi opusul a ceea ce tu te aștepti (sau poate a ceea ce, în secret, ți-ai fi dorit să primești ca răspuns).

B. EXERCITIUL PERSONAL ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU

Acesta este, bineînțeles, strâns legat de ceea ce am spus mai devreme.

Ceea ce este esențial este aceasta: să manifesti cea mai mare *neîncredere în tine însuși*. Cât de înșelătoare sunt inimile noastre lumești când vine vorba de lucruri care ne plac cu adevărat!

Asigură-te că vrei *cu adevărat să faci voia lui Dumnezeu*. Uneori ne rugăm ca Dumnezeu să ne arate voia Lui,

iar inimile noastre lumești gândesc așa: „Dacă nu îmi place, nu trebuie să fac lucrul acela!”

Uneori este înțelept să *cerem sfatul* de la un prieten mai în vârstă și credincios. Se spun atât de multe lucruri despre a nu ne încrede într-un „braț de carne” (2 Cronici 32:8) – și niciodată nu trebuie să facem asta, desigur. Dar uneori intervine mândria: suntem prea mândri ca să cerem opinia altcuiva. Uneori o altă persoană poate să ne lumineze pe căile noastre; alteori poate să ne citeze un pasaj relevant din Scriptură; alteori să ne vorbească dintr-o experiență personală avută într-o situație asemănătoare (Proverbe 11:14). De asemenea, uneori faptul că vorbim cu un prieten ne ajută să ne clarificăm gândurile în minte.

Unul din punctele cele mai importante în acest exercițiu personal constă în a căuta să urmăm exemplul Domnului Iisus. Nu uita niciodată că Hristos ți-a lăsat „o pildă, ca să călcați pe urmele Lui” (1 Petru 2:21).

Acolo unde nu există o direcție clară în Biblie, o întrebare bună pe care să ți-o pui este aceasta: MĂ VA AJUTA DIN PUNCT DE VEDERE SPIRITUAL, SAU ÎMI VA DĂUNA? Îl onorează pe Domnul? Această pasiune sau interes față de lucrul acesta, are un efect bun asupra mea, sau mai degrabă mă îndepărtează de Domnul? Când vine vorba de o mutare (cum ar fi schimbarea locului de muncă), mă va

ajuta să particip mai ușor la slujire în casa Domnului? Sau va fi mai greu?

Adesea a fost prezentată în acest context istoria lui William Romaine (1714-1795). În vremea lui, probabil că era cel mai cunoscut predicator din Londra. (Până și oamenii lumești vizitau Londra pentru a vedea pe Garrick jucând în piese de teatru și pentru a-l auzi pe Romaine predicând!) Într-o anumite situație, Romaine era cu un grup de oameni și ei i-au propus să participe la un joc de cărți. La început, el părea că este de acord cu ei; cel puțin, n-a spus nimic, și astfel au fost împărțite cărțile. Cu puțin înainte ca jocul să înceapă, el a spus, „Haideți mai întâi să cerem binecuvântarea lui Dumnezeu asupra acestui joc”. Cei care îl însoțeau acolo au fost uimiți. După un timp, unul dintre ei a spus: „Nu poți cere lui Dumnezeu să binecuvânteze un joc de cărți!” „Atunci,” a fost răspunsul lui Romaine, „dacă nu pot cere mai întâi binecuvântarea lui Dumnezeu, nici nu pot lua parte la joc!”

Așadar iată un principiu vital aici: *pot să îi cer lui Dumnezeu să binecuvânteze alegerea mea* (1 Corinteni 10:31)?

Unul din cele mai bune lucruri scrise vreodată pe tema călăuzirii divine este scrisoarea frumoasă a lui John Newton către un prieten care îi ceruse sfatul pe o temă anume². La un moment dat, el a subliniat **IMPORTANTĂ**

UNEI CONȘTIINȚE LINIȘTITE. În fapt, el a insistat asupra acestui aspect mai mult decât orice altceva. Dacă conștiința este liniștită, în temere de Dumnezeu, atunci nu voi acționa contrar voii lui Dumnezeu. John Newton a considerat că acest lucru are mai mare valoare decât oricât de multe cuvinte imagine sau experiențe vizionare.

Haideți să luăm cazul unui muzician talentat; auzul lui este foarte sensibil. Dacă aude un sunet dezacordat, știe imediat că ceva este greșit; îl deranjează. Tot așa, dacă conștiința mea este foarte sensibilă, în temere de Domnul, și dacă încep să umblu pe o cale greșită, conștiința mea mă va mustra; voi ști că ceva nu este bine în ce fac. Când mă voi întoarce pe calea dreaptă, voi avea un simțământ al aprobării divine.

La fel este și situația interesantă a lui Apolo (Faptele Apostolilor 18:27), cum l-a călăuzit Dumnezeu către Corint, locul pe care Dumnezeu îl avea în vedere unde să îl binecuvânteze din abundență. El n-a primit nici un cuvânt clar, nici o viziune, nimic remarcabil. „El voia” să meargă acolo. Și s-a dovedit că a făcut ceea ce era bine.

Fie ca și noi să căutăm să umblăm cu atenție în frica de Dumnezeu. („De aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care este voia Domnului” Efeseni 5:17) Acest lucru este vital în experiența personală de călăuzire divină. Este

chiar opusul a ceea ce adeseori auzim spunându-se, în mod superficial: „M-am simțit îndemnat să fac...”

C. PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU

Fii întotdeauna atent la mâna lui Dumnezeu în providența Lui. „Cel ce deschide, și nimeni nu va închide, Cel ce închide, și nimeni nu va deschide” (Apocalipsa 3:7). Dar fii atent la un lucru. O ușă deschisă în providența Lui nu este în ea însăși o călăuzire din partea lui Dumnezeu.

Să luăm exemplul lui Moise. Dacă vreun om de pe fața pământului a avut vreodată o „ușă a providenței deschisă”, atunci Moise a fost acela. El n-a umblat vreodată după poziția sa la curtea lui Faraon. Dumnezeu, în cea mai uimitoare modalitate, a hotărât ca el să fie descoperit în păpurișul râului de fiica lui Faraon, adus la curte, și „învățat toată înțelepciunea Egiptenilor” (Faptele Apostolilor 7:22).

Și ce exemplu poate fi construit din acesta! „Moise, ce oportunitate minunată spre bine ți s-a dat! Ce influență! Cât de mult vei fi capabil să îi ajuți pe frații tăi! Un israelit și totuși un prinț la curtea lui Faraon! Nu tu ai căutat această poziție, ci Dumnezeu ți-a dat-o!”

Dar, nu! Nu aceasta era voia lui Dumnezeu pentru Moise. „Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut

să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire” (Evrei 11:24-26).

Așa că îți dăm acest cuvânt de avertizare: o ușă deschisă nu este întotdeauna un semn al călăuzirii din partea lui Dumnezeu.

Dar, pe de altă parte, dacă simțim că suntem călăuziți pe o anume cale, iar Dumnezeu în final închide acea ușă, atunci trebuie să înțelegem că aceea nu poate fi voia lui Dumnezeu pentru noi. (Bineînțeles, uneori intervine și încercarea credinței, iar alteori Dumnezeu ne menține în așteptare.) Dar cât de des am auzit oameni spunând cât de clar fuseseră călăuziți într-o anume privință – și totuși niciodată nu s-a petrecut acel lucru, dovedind că greșiseră! Avem nevoie să fim eliberați de aceste exerciții false privind călăuzirea. O ușă care este în final închisă dovedește că nu aceea a fost voia lui Dumnezeu.

Dar uneori Dumnezeu ne călăuzește în mod pozitiv deschizând și închizând uși. În Faptele Apostolilor, capitolul 16, versetele 6 la 10, ne este prezentat un exemplu frumos al acestui fel de călăuzire: închiderea ușilor, apoi deschiderea ușii corecte. Pavel și colegii lui de lucrare „au

fost opriți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia” – o ușă închisă. „Se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Iisus nu le-a dat voie” – o altă ușă închisă. Apoi (verselele 9), Domnul a deschis o ușă în cea mai remarcabilă modalitate (pare să fi fost ceea ce Pavel nu se aștepta): „Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia sta în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: „Treci în Macedonia, și ajută-ne!” După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înțelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia”.

Ce călăuzire a primit Pavel prin uși deschise și uși închise – și, desigur, punctul 2, „exercițiul personal”, este implicat de asemenea. În duhul lui, el “a înțeles” care era voia lui Dumnezeu pentru ei. (Nu putem separa punctul 3 de punctul 2, sau 2 de 1.) Dar uneori aceasta este o rugăciune bună pe care să o spunem: *Doamne, închide ușile greșite dinaintea noastră!* Practic, un tânăr poate să aplice la un loc de muncă. Să zicem că are în față 3 posibilități. El se roagă pentru ele. De asemenea, din nici un punct de vedere nu este vreunul din cele 3 locuri mai preferabil decât altul; nu poate fi mai luminat de atât. Așa că el aduce această situație înaintea Domnului. Ce se întâmplă? I se oferă un post anume, în timp ce celelalte îi sunt refuzate – aceasta este voia lui Dumnezeu pentru el. (Sau se poate ca toate 3 să îi fie refuzate, ceea ce înseamnă trei uși închise. În acest caz, exercițiul trebuie să se reia.)

5

CONCLUZIE

Cu ani în urmă, când eram foarte preocupat să știu care era voia lui Dumnezeu pentru mine, mi-am luat curajul să îl întreb pe un bătrân foarte credincios cum deosebea dânsul voia lui Dumnezeu. El s-a uitat la mine cumva cu uimire și mi-a răspuns, „Ei bine, Îl întreb, și El îmi răspunde!”

Avea dreptate acel bătrân drăguț. Nu era lăudăros în nici un caz. El trăia foarte aproape de Domnul și întotdeauna părea să aibă o gândire ancorată în Duhul Sfânt. Cu toate acestea, multora dintre noi nu ni se pare atât de simplu sau de ușor! Iată de ce am încercat să oferim aici câteva sfaturi despre cum să discernem voia lui Dumnezeu.

Dar ce ne facem dacă după multă rugăciune, multă vreme de așteptare a răspunsului din partea Domnului, încă nu putem vedea care este calea pe care să mergem? Ce trebuie să facem? Ei bine, uneori chiar întunericul nostru este lumina care ni se dă, și poate să pară un lucru ciudat ce citești. Dar ce vrem să spunem cu asta? Uneori se poate ca o persoană să nu poată vedea ce anume are de făcut. Și asta este vocea lui Dumnezeu pentru acea persoană – care îi spune să nu facă nimic. Datorită faptului că nu poate vedea pe ce cale să o ia, Dumnezeu îi spune în fapt că el nu trebuie să schimbe situația aceea. În acest sens “întunericul” în care se află este lumina care i se dă.

Dar uneori chiar trebuie luată o decizie anume. Poate chiar azi sau mâine. Și trebuie să fie o decizie de genul „da” sau „nu”. Dar noi suntem încă indeciși, încă nesiguri. Ne-a abandonat Dumnezeu? Nu. Dar uneori căile prin care El lucrează sunt foarte tainice. Ce ar trebui să facem atunci? Să ne predăm pe noi înșine cu totul Domnului și să Îl implorăm ca orice facem, să fie un lucru bun.

Adesea numai când privim înapoi vedem mâna lui Dumnezeu călăuzindu-ne, deschizând uși, închizând uși, înfrânându-ne, constrângându-ne.

Dar în același timp nouă totul ni se părea întunecat. Acum totul pare atât de clar: toate lucrurile la locul lor, toate lucrurile așezate bine. Apoi,

Binecuvântăm mâna care ne-a călăuzit

Binecuvântăm inima care a plănuit.

În concluzie, noi credem ferm că atunci când o persoană vrea să facă ceea ce este bine, cu onestitate și sinceritate, în frică de Dumnezeu, Dumnezeu nu va lăsa acea persoană să facă răul.

NOTE BIBLIOGRAFICE

1. Vezi *Whitefield's Letter to Wesley*, disponibil la Chapel Library.
2. Pag. 324-331 din Volumul I al cărții *The Works of John Newton*, publicată de The Banner of Truth Trust. Acest pasaj este prezentat și în pag. 368-372 din revista *Gospel Standard*, 1989. Disponibil ca broșură în limba engleză cu titlul *How to Know the Will of God* la Chapel Library.